CAMPIONATELE MONDIALE DE LA PARIS, UN PAS ÎNCURAJATOR SPRE J. O. DE LA MOSCOVA

Interviu cu Gheorghe Ilie, antrenorul lotului reprezentativ de judo

— Tovarăşe Gheorghe Ilie, aţi pregătit şi, apoi, aţi însoţit sportivii români la recentele campionate mondiale de judo de la Paris. V-am ruga, pentru început, să vă referiţi la această competiţie de anvergură.

— Asemenea sportivilor noştri, şi eu m-am aflat pentru prima oară la campionatele mondiale. Întrecerile din sala pariziană „Pierre de Coubertin", la care au participat 273 de concurenţi din nu mai puţin de 62 de ţări, au fost, într-adevăr, cu totul deosebite faţă de ce văzusem pînă atunci. Procedeele tehnice folosite n-au fost dintre cele mai complicate — cum mă aşteptam. Dimpotrivă, m-a surprins chiar simplitatea lor, dar viteza de finalizare era uluitoare. Japonezii, unanim recunoscuţi, au putut fi întrecuţi la 4 din cele 8 categorii de greutate numai cu un ritm fantastic de luptă. Mişcările şi acţiunile pe tatami erau atît de exacte încît trecerile la sol sau de la sol în picioare se făceau într-o înlănţuire continuă, fără o clipă de răgaz.

— Cum apreciaţi rezultatele sportivilor noştri ?

— Faptul că doi dintre ei, **Arpad Szabo**, la categoria superuşoară, şi **Constantin Niculae**, la semiuşoară, au ajuns pe locul 5 în ierarhia mondială este — veţi fi de acord cu mine — un pas încurajator pentru Olimpiada de la Moscova. Şi — să nu uităm — la o categorie au participat 35 pînă la 45 de sportivi !

— Ce ne puteţi spune despre evoluţia reprezentanţilor ţării noastre ?

— Atît **Szabo** cît şi **Niculae** — fiindcă ei au fost cei mai buni — au luptat de la egal cu învingătorii din partidele pentru locul I în serii, cu cei care aveau să şi devină campioni mondiali la aceste categorii : **T. Rey** (Franţa) şi, respectiv, **V. Solodubin** (U.R.S.S.). Dar, arbitrii au fost mărinimoşi în cotarea procedeelor tehnice realizate de **Rey** şi **Soloduhin**, nedreptăţindu-i, în schimb — în văzul tuturor — pe sportivii noştri. În partidele pentru medaliile de bronz, atît **Szabo** cît şi **Niculae** n-au reuşit să depăşească momentele de descurajare din cele două meciuri la care m-am referit mai înainte şi au fost învinşi, clasîndu-se, cum se ştie, pe locul 5.

Juniorul **Mihai Cioc**, înscris la categoria grea şi la open, a luptat cu admirabil curaj, dacă se are în vedere că la aceste categorii au concurat sportivi cu îndelungată experienţă : **J.L. Rougé** (Franţa) 30 de ani, **O. Adelar** (Anglia) 38 de ani, **Al. Kuzneţov** (U.R.S.S.) 41 de ani şi mulţi alţii. De altfel, învingătorii săi au cucerit medalii. Sub aşteptări şi sub posibilităţi au evoluat **Nicolae Vlad**, la uşoară, **Mircea Fraţică**, la semimijlocie şi **Mihalache Toma**, la mijlocie. Fără vlagă, intimidaţi de arena înconjurată de cei peste 6 000 de spectatori, ei au pierdut în faţa unor adversari pe care îi puteau învinge şi care, apoi, au fost eliminaţi după 2—3 meciuri.

— Ce vă propuneţi pentru viitor ?

— Viitorul pentru noi înseamnă Olimpiada de la Moscova. Trebuie să muncim însă mult, să schimbăm substanţial programul pregătirii tehnico-tactice. **Dorim mult — şi stă în puterea noastră — să obţinem cel puţin o medalie la J.O.** Pentru că la campionatele mondiale de la Paris am învăţat o lecţie preţioasă.

Costin CHIRIAC

MAJORITATEA COMPONENŢILOR LOTULUI OLIMPIC DE HALTERE AU DEZAMĂGIT

Ultima competiţie de haltere a anului — campionatul naţional pe echipe — a scos în evidenţă numeroase aspecte negative, pe care forurile de specialitate trebuie să le analizeze şi să tragă concluziile ce se impun.

Vorbind, în primul rînd, despre performanţe, va trebui să consemnăm randamentul slab al majorităţii membrilor lotului olimpic. Cadrele de specialitate şi antrenorii loturilor scuză comportarea elevilor lor prin... lipsă de pregătire ! De ce, după o perioadă intensă de antrenamente, urmează o pauză inexplicabilă, timp în care sportivii cresc în greutate, pierzîndu-şi forma, diminuîndu-şi performanţele pînă la cote de neconceput (20—30 kg, sub valoarea obişnuită) ? Exemple în acest sens ni le oferă M. Parapancea, V. Groapă, D. Cioroslan şi mulţi alţii. D. Cioroslan, de pildă, după ce în urmă cu numai două săptămîni corecta recordul ţării în concursul de la Gdansk — Polonia (185 kg) la „aruncat" — cat. mijlocie — acum, la Cluj-Napoca, el a „smuls" abia 130 kg şi a „aruncat" cu dificultate 175 kg. (totalizînd doar 305 kg la „semimijlocie" !). În urmă cu 6 luni, la C.E. de la Varna, obţinuse 327,5 kg... În aceeaşi perioadă V. Groapă şi M. Parapancea au regresat cu nu mai puţin de 32,5 kg ! Sîntem de acord că nici un halterofil din lume nu-şi poate menţine forma maximă în tot timpul anului. Dar, nu putem înţelege ieşirea completă din formă şi scăderile inexplicabile ale performanţelor tocmai la campionatele naţionale, şi tocmai la acei sportivi pe care contăm pentru J.O. de la Moscova. De acum înainte vor mai dura alte cîteva luni pînă cînd aceste diferenţe vor putea fi recuperate ! Cum vor mai putea fi realizate progresele planificate în anul olimpic ?

La recentele campionate de la Cluj-Napoca, doar doi dintre componenţii lotului naţional şi-au confirmat valoarea : **Vasile Ilie** (CHIMPEX Constanţa), care — cu 365 kg la cat. grea — a obţinut un rezultat de valoare internaţională (cu atît mai mult cu cît el poate concura şi la o categorie inferioară), şi **Gelu Radu** (C. S. Oneşti), care — la „aruncat" (cat. pană) — a ridicat 152,5 kg, depăşind cu 2,5 kg recordul lui Ion Buta. Este evident, că aceşti doi sportivi nu şi-au întrerupt pregătirile şi, firesc, au înregistrat progrese notabile.

Problema menţinerii halterofililor într-o formă constantă, trebuie să stea în centrul atenţiei antrenorilor noştri de la lotul naţional. Aceştia sînt obligaţi să privească cu deplină răspundere şi maximă exigenţă munca lor cu sportivii de perspectivă, să acorde toată atenţia elementelor tehnice, de metodică, să nu accepte nici un fel de abatere de la munca educativă, de la disciplină.

Un alt aspect, de ordin organizatoric, ne-a atras din nou atenţia cu prilejul desfăşurării campionatului de la Cluj-Napoca. Este vorba de o problemă veche, nerezolvată de ani de zile : **ultimele ediţii ale campionatelor naţionale (seniori, juniori, individuale şi pe echipe) au fost organizate de federaţia de specialitate în unele centre cu o puternică activitate în sportul halterelor, cum sînt municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Cluj-Napoca, Timişoara, Galaţi şi altele.** Din păcate, însă, sutelor de participanţi prezenţi la întreceri nu li s-au oferit condiţii optime de concurs, deoarece disputele au fost organizate în săli necorespunzătoare (mici), în care nici măcar concurenţii nu aveau loc, cu locuri rezervate încălzirii în care sportivii se îngrămădeau, călcîndu-se pur şi simplu pe picioare ! La Cluj-Napoca campionatul s-a desfăşurat într-o simplă sală de gimnastică, în care concurenţii priveau disputele agăţaţi pe spaliere sau aşezaţi pe saltele !

Organizarea unei competiţii cu caracter naţional înseamnă o onoare pentru organele C.J.E.F.S. şi, deci, ele trebuie să se îngrijească de crearea condiţiilor propice unei întreceri de asemenea anvergură. Federaţia de specialitate are — în primul rînd ea — datoria să vegheze la asigurarea mijloacelor ce se impun pentru reuşita unei întreceri cu caracter naţional. Altfel...

Ion OCHSENFELD

Patinatorii artistici sar mereu, dar aterizează pe „ultimul loc" !

Elevii claselor a IX-a, a XI-a şi a XII-a de la Liceul industrial nr. 8 şi Liceul de filologie-istorie din Galaţi au primit cu multă simpatie, în mijlocul lor, noi colegi : pe Alexandru Anghel, Adrian Vasile şi Irina Nichiforov din Bucureşti şi pe Manuela Băditoiu, Marius Negrea şi Bogdan Kruti din Braşov. Veseli, prietenoşi, atenţi la lecţie, cu vădită dorinţă de a acumula cît mai mult, aceşti şase tineri de care vorbim au cîştigat repede simpatia multora dintre noile lor cunoştinţe. Dovada ? În fiecare zi, după lecţii, tot mai numeroşi tineri care urmează cursurile liceelor amintite pot fi văzuţi în tribunele patinoarului acoperit din localitate, urmărind cu multă simpatie pe noii lor colegi, de astă dată veniţi la antrenament, pe gheaţa lucie a frumoasei baze sportive.

Bogdan Kruti, *primul patinator român care are în repertoriul său patru sărituri triple, surprins într-un final al programului de exerciţii libere*

Recent am luat şi noi loc pe unul dintre sutele de mini-fotolii ale cochetului patinoar gălăţean şi cu această ocazie ne-am dat seama că eforturile întreprinse de federaţia de resort de a oferi patinatorilor artistici condiţii de pregătire cît mai bune au dat oarecare roade. Faţă de sezonul trecut, toţi cei şase sportivi sînt în progres. Pe braşoveanca Manuela Băditoiu am văzut-o, de data aceasta, executînd patru sărituri duble (Axel, Lutz, Flipp şi Rittberger) şi pirueta Papillon ; la Bogdan Kruti am putut admira o serie de combinaţii de sărituri.

Patinatorii noştri şi-au îmbogăţit simţitor repertoriul tehnic şi totuşi, la primele concursuri internaţionale la care o bună parte dintre sportivii amintiţi au luat startul în acest sfîrşit de an, comportarea lor a lăsat de dorit. Aşa de pildă, pe Irina Nichiforov şi pe Vasile Adrian îi găsim în protocoalele concursurilor internaţionale din luna noiembrie, de la Praga, Berlin şi Moscova, ocupînd ultimele locuri în clasamentele respectivelor probe individuale.

Am stat de vorbă cu arbitrii şi antrenorii care i-au însoţit pe aceşti patinatori la întrecerile amintite, am stat de vorbă şi cu secretarul federal, Grigore Arjoca, iar din discuţiile purtate a reieşit că deşi patinatorii noştri şi-au îmbogăţit, într-adevăr, repertoriul tehnic — comparativ cu cel avut la sfîrşitul sezonului trecut — ei continuă să se afle la mare distanţă de colegii lor de peste hotare. **Patinatorii noştri evoluează într-un stil demodat, patinează cu încetinitorul, îşi pregătesc săriturile ocolind aproape toată suprafaţa de gheaţă, iar paşii de legătură între execuţiile de dificultate sînt săraci, fără nici o notă personală, inventivă.** Toate acestea arbitrii le văd şi bineînţeles că punctează în consecinţă.

Ce este de făcut ? **Se impune o mult mai mare exigenţă din partea antrenorilor, ca şi din partea maeştrilor de balet.** La bagajul tehnic de sărituri al sportivilor, care trebuie în continuare perfecţionate, se impune un lucru mai atent în legarea acestora într-o manieră coregrafică pînă la a obţine un tot unitar din întregul program prezentat de către patinatori. Sportivii, împreună cu tehnicienii care-i pregătesc, au datoria să dea mai mult, pe măsura condiţiilor excelente de lucru ce li s-au oferit.

Gheorghe ŞTEFĂNESCU

„ESTE O MARE CINSTE SĂ ÎMBRACI TRICOUL CU TRICOLOR"

(Urmare din pag. 1)

cutul sportiv — **a arătat la Congres că marile realizări obţinute în anii socialismului în dezvoltarea forţei economice a ţării sînt rodul activităţii neobosite, pline de abnegaţie, a clasei muncitoare. Şi sublinia că nimic nu am primit din afară în mod gratuit, nimic nu ne-a căzut din cer. Cîtă dreptate avea, ce îndemn minunat este această afirmaţie şi pentru viitor ! În ceea ce ne priveşte pe noi, automobiliştii de la „Dacia", asigurăm partidul, pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu, că nu vom precupeţi nici un efort. Fiecare în sectorul nostru de activitate — compartimentul de încercări în condiţii speciale, de pildă, unde lucrăm majoritatea — vom munci fără preget pentru a face din „Dacia" o maşină la nivelul cerinţelor mondiale, atît pe planul realizării sale tehnice, cît şi pentru afirmarea ei în competiţii sportive. Ridicarea performanţelor tehnice ne obligă, ca sportivi, la o pregătire superioară, pentru obţinerea unor rezultate de valoare şi în întrecerile internaţionale. A îmbrăca tricoul cu tricolor este o mare cinste, dar aceasta implică şi o mare răspundere, ce trebuie onorată la cele mai inalte cote".**

LOTO-PRONOSPORT INFORMEAZĂ

CINE JOACĂ ASTĂZI, MÎINE POATE CÎŞTIGA !

● Astăzi este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor la tragerea specială Loto de mîine 16 decembrie a.c. În cadrul a 8 extrageri cu un total de 75 de numere, participanţii pot obţine AUTOTURISME „Dacia 1300" şi „Skoda 120 L", EXCURSII atractive peste hotare şi MARI CÎŞTIGURI ÎN BANI de valori variabile şi fixe (25.000, 5.000 lei etc.). Tragerea va avea loc la ora 16,30 în sala clubului sportiv Progresul din Bucureşti, str. dr. Staicovici nr. 42 ; numerele cîştigătoare vor fi televizate şi radiodifuzate în cursul serii.

● Pentru amatorii de **Pronosport**, astăzi este, de asemenea, ULTIMA ZI de participare la atractivul concurs de mîine, 16 decembrie 1979. MAI MULTE VARIANTE JUCATE — MAI MULTE ŞANSE DE SUCCES !

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA LOTO DIN 14 DECEMBRIE 1979

EXTRAGEREA I : 88 27 45 34 32 31 33 9 20 ;

EXTRAGEREA a II-a : 78 17 30 23 87 11 5 10 35.

FOND TOTAL DE CÎŞTIGURI : 981.564 LEI, din care 296.870 lei, report la categoria 1.

CÎŞTIGURILE TRAGERII „LOTO 2" DIN 9 DECEMBRIE 1979

Cat. 1 : 2 variante 25% a 31.379 lei ; cat. 2 ; 1 variantă 100% a 15.273 lei şi 11 variante 25% a 3.818 lei ; cat. 3 : 8,50 a 6.738 lei ; cat. 4 : 58,75 a 975 lei ; cat. 5 : 180 a 200 lei ; cat. 6 : 1.295,75 a 100 lei.

Cîştigurile în valoare de 31.379 lei de la categoria 1, realizate pe bilete jucate 25%, au revenit participanţilor : CONSTANTIN MAGHER din Rîmnicu Vîlcea şi MARIN CHIRIŢĂ din Bucureşti.

EI SÎNT CAMPIONII NOŞTRI OLIMPICI

(Urmare din pag. 1)

Leone, e bine că nu faci lupte. Tu ai stofă pentru altceva. Nu ştiu pentru ce, dar simt eu că ai".

7. Am trecut la caiac-canoe, tot la „Tînărul dinamovist", cu cîţiva prieteni, printre care Cornel Todea, astăzi regizor. Paralel am lucrat la cazangerie – Trustul de construcţii Bucureşti – bătînd la baros şi la mai, ca să-mi întăresc braţele.

8. În toamna lui '52 am intrat într-o canoe de peste 50 de kilograme, un fel de barcaz turistic. M-am băgat şi în canoea de 10 + 1. În calitate de cîrmaci. Am tras şi la dublu, cu un cofetar voinic, Berbec se numea. M-am împrietenit şi cu un marangoz, Paul Neculce, ca să pot trage în toate bărcile.

9. În 1953 am ajuns în lotul pentru Festival. În concursul de selecţie am venit pe locul 2 în dublu, după Ismailciuc + Alexe. Visul meu era să ajung campion naţional la canoe 10 + 1. Băieţii din canoea de 10 mă cereau mereu cîrmaci, pentru că nu mă limitam la cîrmă, ci trăgeam odată cu ei. Eram de fapt o canoe de 11. Visul meu a fost spulberat de antrenorul Huţan, care a decis : **„Leone, nu mai tragi în grămadă. Tragi pe simplu. Asta-i proba ta".** În gîndul meu : de unde şi pînă unde ? Eram tare necăjit... Am continuat să trag „la de toate". Reghinul ne-a făcut o barcă bună. Ismailciuc a „strîns-o", că era priceput. Eram trei pe o barcă : Ismailciuc, eu şi Dimofte. Apoi am intrat în „Felix". Cînd antrenorul Huţan a văzut că am venit la numai o secundă de un canoist puternic ca Faghenbaum din Timişoara, a zis că nu mă mai poate opri nimeni. Am continuat duelul cu Dimofte. Ismailciuc se ducea ca peştele pe lîngă noi. Dimofte era rău de tot. Mi-a spus într-o zi : **„Tu ai să mă baţi cînd mi-oi tăia eu chioambele".** (Era moldovean şi chioambe înseamnă braţe.) În cele din urmă l-am bătut cu trei minute şi jumătate pe 10 000 şi am devenit campion naţional.

10. 1955. Festivalul de la Varşovia. Lîngă mine, nişte oameni la care mă uit de jos. Campionul mondial Vokner, ungurul Parti, sovieticul Buharin. Eu, nimic... Start puternic. Parti şi Buharin îmi taie drumul. Mă răstorn. Toţi se duc. Vine şalupta. Refuz. Trag barca la mal. O golesc. Intru din nou. Mă duc. Pierd 2 minute şi 10 secunde. Vin al patrulea, la 50 de secunde de învingător. Îmi spun, puţin nebuneşte : „Am să fiu campion olimpic !"

11. 1956. Mai sînt cîteva luni pînă la Melbourne. Campion olimpic ? Mă bate Ismailciuc şi la 1 000 şi la 10.000, la Berlin. Îmi revine inima la loc, în Finlanda, la cursa celor două lacuri Otaniemi şi Marcannemi, între munţi glaciari. Cîştig şi la 1.000, şi la 10.000.

12. Da, sînt în lotul olimpic. Dar încep să fiu sigur că plec abia cînd mi se face vaccinul pentru Melbourne. Sigur am spus ? Zac o săptămînă în pat, din cauza vaccinului. Te pomeneşti că am pierdut totul...

13. Plecăm l E 25 octombrie. Călătorim, n-o să credeţi, aproape cinci zile, pe ruta Praga – Geneva – Beirut – Bombay – Abadan – Singapore – Port Darwin – Sydney, cu nopţi dormite la Praga şi la Bombay, cu ceasuri petrecute pe aeroporturi, cu fuse orare...

14. Ballarat. 135 km de Melbourne. Bărcile n-au venit, că sînt încă pe vapor. Un inginer australian îmi dă o barcă. Vin şi bărcile, după patru zile. O barcă de cedru şi una din rezonanţă de brad, marca Reghin. Trag o pistă 57 de minute. Adversarii sînt **groggy**.

15. Mai sînt două săptămîni. Joc fotbal. Îmi luxez piciorul. Am un bandaj semighipsat. Sar într-un picior. Nu contează. Trag înainte. Se apropie concursul. Am insomnii.

16. Visez că sînt acasă, în faţa unei vitrine cu medalii. Îi spun mamei mele : „Toate astea sînt ale mele". Visez că sînt în cursa olimpică pe 10.000. Visez că la a treia ocolire arbitrul anunţă la megafon : „Opriţi cursa. Rotman are un avans prea mare. Nu mai poate pierde !".

17. Start în cursa olimpică pe 10.000 m. Parti şi Buharin încearcă să intre în plasa mea. Degeaba. Ştiu „să dau din coadă", ca să n-aibă nimeni spor. Se apropie sosirea. Mă uit înapoi. Amîndoi sînt la vreo 80 de metri. Aproape ca în vis. Sînt campion olimpic ! A fost un vis ? Nu ! A fost obsesia mea.

18. Start în cursa de 1 000 de metri. Ştiu că am punct mort la 750. Îmi spun că la 700 trebuie să intru în sprint, chiar dacă am să plesnesc. Hernek se ţine scai de mine. Ştie şi el că mor pe la 750. Atac ! Nu mai ştiu de nimic. Dau peste cap punctul mort. Hernek moare. Intru şi eu în punctul mort, la 900 de metri. Hernek încearcă să revină. Cîştig cu o jumătate de barcă. Sînt de două ori campion olimpic ! ! !

19. Am rămas cu un singur regret : că atunci, la Roma, Varga baci de la Reghin mi-a făcut o canoe ceva mai uşoară 16,400 kg în loc de 20, ceea ce era un lucru foarte bun, dar pîrghiile mele s-au schimbat şi am făcut întindere la braţ. Cu braţul aşa întins, am cîştigat bronzul. Aş fi putut cîştiga aurul. Vor veni ei, însă, alţii. Vreau să ţin pumnii pentru Patzaichin. Semănăm. Parcă am fi fraţi...

20. De ce am ajuns campion olimpic ? Pentru că am avut o ambiţie aproape neomenească.